

1. Ръцѣтъ са скачени съ гръдената коруба чрѣзъ двѣ кости: *плешка и ключъ*. Плешката е широка, трикътна плоска кость, която лежи до ребрата отзадъ на гърбътъ. Ключътъ ю много малка, тънка и свита кость, която иде отъ плешката на горъкъ камъ гръдената кость.

2. Въ горната часть на ръката има юдна дебела дълга кость, наречена *мишница*; двѣтѣ кости въ срѣдната часть на ръката правятъ *совалка*: юдната отъ тѣхъ се вика *вънкашина*, а другата *вънтрѣшина*.

3. Въ китката има много кости: юдни отъ тѣхъ допиратъ до совалката, отъ други ю станало стъпалото, а отъ други пръстите то. ×

---

1. Въ горната часть на кракътъ има юдна дебела, дълга кость, наречена *кълка*. Въ срѣдата на кракътъ сир. въ пишалити има двѣ кости, наречени *малка и голѣма свирка*. Въ колѣното има оште юдна дебела, дълга кость, прилична на чашка и наречена *захлупка на колѣното*.

2. Въ ходилото има кости. Костити на ходилото се дѣлеть на нѣколко части, като: *кости на горната страна на ногата; кости на глезнѣтъ; кости на стъпалото; кости на палътъ; кости на малки пръстие*.

---

Всички кости са свързани помеждуди си съ яки и живели *врѣзки*, та правятъ юдинъ *костникъ*, който ю основание то на човѣшкото тѣло и на това основание се дѣржи и крѣпите.

---

1. Кога чипами снагата си, усъщтами, че костити ни са покрити съ юдно мяко нѣшто, нѣ доста жилаво: това нѣшто ю *месо или мищци*. Мищцити са жилави, та могатъ да се свиватъ и да се распуштатъ, и това улеснява члѣновети да се мѣрдатъ. Така запр. мишница та се скача съ совалката чрѣзъ мищци; когато се свиватъ тия мищци, свива ни се и ръката, а кога се распуштатъ, исправя ни се и ръката.

2. Въ тѣлото на човѣкътъ има много малки и голѣми мищци: дору и най-малкото движение на лицето става отъ